

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

De S. Victoria virgine & martyre, itemque S. Anatolia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

DE S. MEMMIO EPISCOPO CHATALAVNENSI. 1041

busque & lachrymis irrigatur, lamentationibus laniatur, Sed nullam inueniens ma-
 li solutionem, miraculorum Apostoli recordatur: & quarebat paruum aliquam
 partem ex eius reliquijs ad medendum ei, qui laborabat. Postquam autem rescivit
 non comparere corpus Apostolicum, saltem puluerem, quem illud retigit, iussit af-
 ferre. Quod quidem cum factum esset, pater, aegrotanti filio puluere imposito, sanum
 vidit eum, quem putabat moriturum, etiamsi ille modicam lucem agnitionis, quam
 acceperat, sua sponte repulerat, & verè erat mortuus, ut qui acerbam mortem susce-
 pisset impietatis. Et hæc quidem quantum licuit non aberrando à veritate, compo-
 sita fuerunt, & conscripta, & Apostoli laudi sunt dedicata. Tantæ nobis lætitiæ causa
 est hodiè Thomas. Per quem etiam Indorum barbaræ gentes didicerunt eam viam,
 quæ fert ad cælos: & quorum corpora erant Solis radijs denigrata, euaserunt candi-
 dis lætisque & a lacribus animis, qui in intelligentiam cadit, Sole purè ac suauiter eis
 illucescente: Ad gloriam patris, & filij, & spiritus sancti, vnus, & quæ diuini non po-
 rest, diuinitatis: Quam decet gloria, honor & adoratio nunc, & in secula se-
 culorum, Amen.

Vide ma-
 gnam vim
 pulueris, q
 retigit cor-
 pus, S. Tho-
 ma.

DE S. MEMMIO CHATALAVNENSI EPISCO-
 PO, PER S. GREGORIVM TVRONENSEM IN
gloriam Confessorum, capitulo 66.

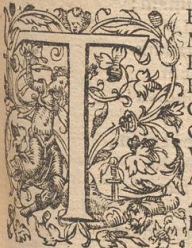
HATALAVNENSIS verò vrbis proprius extat pa-
 tronus Memmius antistes, qui cum adhuc maneret in
 corpore mortali, mortuum dicitur suscitasse. Ad cuius
 nunc sepulcrum sæpius confractas miserorum catenas at-
 que compedes vidimus: sed & nos propriè virtutem eius
 experti sumus. Quodam enim tempore, dum in vrbe illa
 comoraremur, puer vnus ex nostris à febre corripitur, fa-
 tigatur vomitu, ac cibum potumque simul exhorret: no-
 bis verò magna molestia generatur, quòd huius pueri in-
 firmas, itinere nostro moras innecteret. Nec mora, basili-
 cam Sancti adeo, sepulcro prosternor, pro puero effusis
 lacrymis deprecor, vt qui laborantibus vinctis, disruptis cõpedibus respectu pieta-
 tis plerunquè consolationem exhibuit, huic febricitanti medelæ refrigeria ministra-
 ret. Mirum dictu, in ipsa nocte à Sancti virtute visitatus infirmus: mane factò incolu-
 mis surrexit à lectulo.

21. Decèbr.
 S. Memmius
 mortuum
 suscitauit.
 S. Gregorius
 Turonensis à
 S. Memmio
 salutè agro
 puero obris-
 ner.

LLS

DE SCIRIDONÈ, Chæremone & innumerabilibus socijs, quæ supra 8. Decem-
 bris in historia sanctorum martyrum Alexandrinorum, circa finem.

CARMEN *ALTHELMI EPISCOPI OCCIDEN- *Adelmi
 TALIVM SAXONVM, VT BEDA AIT, DE S. VICTORIA
virginis & martyris, itemque S. Anatolia, Lib. 2. De Virginitate.

Tempore quo Decius mundum ditione tenebat,
 Militibus Christi mortis discrimina condens:
 Extitit in Roma binarum fortè sororum
 Fama nitens, validis pulsans rumoribus aures.
 Quas nullus poterat tormentis vincere tortor,
 Quanlibet infantes mulctaret cæde cruenta,
 Vt vitæ auctorem superata mente negarent.
 Altera de geminis felix Anatolia dicta:
 Altera sed tenuit verum Victoria nomen.
 Has igitur sponsi claris natalibus orti,
 Ad prolem generis studuerunt iungere nuptis.
 Sed mens virginis ambarum torrida flammis
 Stuppas luxuriæ combussit torre pudoris,
 Spurcitijs mundi contemnens corde caducas,
 Spargebant gazam, simul & patrimonia dantes,
 Aurea calcabant roseis crepundia gemmis,

23. Decèbr.
 S. Anatolia:
 S. Victoria.
 Respuunt
 nuptias,
 Sua omnia
 dant paupe-
 ribus.

Cunctaque

Angelus cis
apparet.

S. Victoria
exilium.

for. * di-
plam,

S. Victoria
draconem
proffigat.

for. * di-
plam,

Hic videtur
versus vnus
deesse.
60. Virgini-
bus præest
S. Victoria.

Gladio per-
cutitur.

Vltio diui-
na in eius
percussore.

Cunctaque pauperibus mox ornamenta miscellis
Largita, sibi nil seruantes, æthera vincunt.
Nuncius è claro pennatus lapsus Olympo,
Flammeus adpectu, niueo splendore coruscus,
Sceptrum qui nitidum dextra gestabat in alma,
Ambas compellans tali cum voce puellas:
Nunc procùl à vestro pallorem pellite vultu,
Pectore nec pauido quatiens timor ilia pulset:
Dum vobis thalamus paradisi sede locetur:
In quo perpetui nunquam consortia sponsi
Deficient penitus, sed gaudia longa manebunt:
Dum vos virginitas comes in defessa sequetur.
Ambæ seruabant castæ consortia vitæ,
Angelus vt dederat sanctis præcepta pudoris,
Vique fugam vitæ mors marcida lmen habebat,
Latrans & populans vitali pectora flatu.
His igitur gestis stringuntur sæua procorum
Pectora, lethifero zeli maculata veneno,
Dum cernunt amplum sponfas expendere censum.
Interea Romam linquens Victoria virgo,
Exul in exilium Tribulanæ ducitur vrbs,
Quo draco funestus ructabat flamina ventris
Lymphida, lethifero corrupens æra flatu
Intantum, vt ciues, vasto crepitante tumultu,
Linquere iam vellent pollutam flatibus vrbe,
Exosi latebras, horrens quas belua tenebat.
His igitur miseris sponder Victoria virgo,
Credula si Domino pandant præcordia Christo,
Lurida pestifero linquentes idola cultu,
Vt dicto citius truculentam flamine * Gypsam,
Quæ turmas vulgi multabat strage cruenta,
Pelleret è populo, dum vellent credere Christo.
Quod dum sponderent concordie voce cateruæ,
Squamigerum proturbavit mox virgo chelydram,
Et procùl in vacuas iussit se ferre salebras.
Mox draco crudelis sermorum pondere pressus,
Obscurum liquit squamosa pelle tigillum.
Sic virgo felix, æthrali freta triumpho,
Ingentem explosit sancta virtute colubrum,
Vt nunquam posthac serpens irrumperet antrum:
Sed procùl abscedens, incultis exulet aruis.
Iusserat vt * Gypsam verbo terrente migrare,
Ciuius impendens expulso natrice palmam:
Tunc petijt ciues felix vernacula Christi,
Quatenus in Crypta sibi, natrix vndè nefandus
Aufugit, pariter dignentur condere cellam.
Mox veneranda Dei supplex vt virgo poposcit:
Insupèr & decies senas iunxere puellas,
Quæ precibus crebris laudarent voce tonantem,
Odis Dauidicis modulantes carmina sancta.
Tunc procius Eugenius delubri flamine fretus,
Thurificent iussit, munusque litare Dianæ.
Alma sed imperium spreuit complere nefandum.
Idcirco gladium strio mucrone vibrabat
Crudelis torror, fundendo fluenta cruenta:
Virgineos artus roseo qui rore rigauit.
Mox interfector sensit discrimina palma:
Arida marcescens torpebat dextra lacerti.

Insupèr

SUR I

gber
nobes

RVIII

5

DE S. VICTORIA VIRG. ET MARTYRE.

1043.

Insupèr expertus calloso corpore lepram,
 Vermibus atque scatens, efflavit flamen in auras.
 Sic quoquè famosis felix Anatolia signis
 Claruit, exilium sæui perpeffa Tyranni.
 Consulis en sobolem, constrictam nexibus arctis,
 Expertem sensus, cum bruta mente vagando,
 Hostibus explosis, reparavit pectus anhelum.
 Qui rumor fufus, diuersis pestibus ægros,
 Conduci fecit, stipantes agmine sanctam.
 Illis opratam reddebat virgo salutem.
 Nec non & Marsum, qui toruam carmine * Gypsam
 Efferet ardebat, sanctos vt belua lacertos
 Dentibus horrendis & rictu rodat aperto :
 Curauit subitò, disrumpens vincla chelydri,
 Qui prius in spira Marsum sinuârat inertem.
 Idcirco cursim pergebat credere Christo,
 Agnosceus propriam tanta virtute salutem.
 Insupèr & meritum cumulauit sanguinis ostro,
 Quem subijt binis fertis mox candida virgo.
 Integritas nitidam, nec non & passio rubram,
 Pingebant variam celsa virtute coronam.

S. Anatoliæ
 exilium.

Sanat dæ-
 moniacum.

* dipfam

Occiditur
 S. Anatolia.

LS

EIVSDEM S. VICTORIÆ HISTORIA BRE-
 VIS EX MARTYROLOGIO ADONIS
Treurenfis Episcopi.

OMAE natalis sanctæ Victoriæ virginis & martyris, perfe-
 cutione Decij Cæsaris. Hæc desponsata Eugenio, viro pa-
 gano, rogante Tito Aurelio, qui sponsam Anatoliam vir-
 ginem habebat, ad suadendam eam, vt ei nuberet, perre-
 xit : cui & dixit : Audi me, domina soror Anatolia : & ego
 Christiana sum, & noui, quia Deus nuptias non conde-
 mnat. Propheta & patriarchæ cõiuges habuerunt, & po-
 steritas eorum à Deo benedicta est Nunc ergò audi me, &
 accipe virum, qui te non prodat, quòd sis Christiana : sed
 per maritalè copulam fiat, vt ipse Christianis consentiat.
 Hæc dicenti Victoriæ virgo Anatolia respondit : O Victo-
 ria, vince diabolum, & esto vera Victoria. Tunc quandò tota terra vacua erat, dixit
 Deus hominibus : Crescite & multiplicamini, & replete terram. Nunc plena terra,
 postquam filius Dei de cælo descendit, quotidie clamat : Crescite in fide, multiplica-
 mini in charitate, & replete cælos : quia appropinquauit regnum cælorum.
 Iterum inter alia & post alia, sancta Anatolia intulit : Ego die, qua explicui precium
 ornamentorum meorum in pauperes Christi, vidi per visum iuuenem aureo diade-
 mate splendendum, in vestibus purpureis atque gemmatis : qui grata facie & læro vul-
 tu me inspiciens, ait : O virginitas, quæ non in operibus tenebrarum, sed semper in
 lumine versaris. Hæc ego audiens, euigilaui, & cœpi flere : & proiciens me in pau-
 mento, rogavi Dominum, vt is, qui mihi loquebatur, dulcissimos sermones iterum
 prosequeretur. Sic mihi oranti & prostrate, idem qui antè loquebatur, talia mihi sub-
 lequitur : Virginitas purpura regalis est, quam qui induit, reliquis sit eminentior. Vir-
 ginitas gemma est preciosa. Virginitas thesaurus est regis immensus. Huic fures infi-
 das tendunt. Hanc tu euigilans sollicitè custodi, quantumque te plus habere cogno-
 scis instantius custodi, nè perdas.

23. Decēbr.

Gen. 1. 8.
 & 9.
 March. 4.

Visso S.
 Anatoliæ.
 Virginitatis
 encomium.

His & similibus verbis & factis incitata Victoria, omne precium ornamentorum suo-
 rum & ipsa distraxit pauperibus. Sicque factum est, vt agentibus sponfis earum Aure-
 lio & Eugenio, quia nubere illis virgines Christi noluerunt, à Decio Imperatore vrbe
 Roma pulsa, ad prædia sponforum ducerentur. Vbi fame & inedia ita afflictæ sunt, vt
 via ad vespertum modicus panis cibarius eis daretur : nulloq; pacto efficere sponsi po-
 tuerunt, vt vel ad nubendum, vel ad sacrificandum animi illarum inclinarentur.

Beata